

La neu es fon

Només Vaquèira-Beret, que enguany fa quaranta anys, salva una temporada d'esquí marcada pels successius temporals i els problemes financers d'algunes estacions del Pirineu lleidatà.

Mala temporada per a l'esquí. Les estacions lleidatanes han tancat la campanya amb un balanç d'uns 1,5 milions d'abonaments o forfets, una xifra que es troba lluny de les previsions. Només Vaquèira-Beret ha registrat una bona temporada. La passada Setmana Santa va vendre 70.000 forfets i ha tancat la campanya amb un dels millors balanços d'una història que va començar a escriure fa quaranta anys. Però les altres estacions es van repartir entre 20.000 i 30.000 esquiadors durant la Setmana Santa, cosa que dona idea de la tendència general des que va començar la temporada. Vaquèira ha tingut aquest any esquiadors i neu; Boí Taüll, Espot Esquí, Port Ainé i Port del Comte, ni una cosa ni l'altra. Les seves xifres s'han quedat molt per darrere de les que van registrar l'any passat. Les causes? Bàsicament, la falta de neu i el mal temps. Espot Esquí, per exemple, ha tancat la temporada amb 45.000 esquiadors, mentre que la mitjana d'aquest complex d'hivern és de 100.000. Boí-Taüll, per la seva banda, va registrar 2.000 forfets diaris durant la Setmana Santa, menys del que esperava. L'esquí constitueix el gran reclam turístic de les terres de Lleida a l'hivern, però enguany els resultats no han estat tan bons com s'esperava, tant en l'esquí alpí com en el de fons. Aquest balanç de campanya contrasta amb les previsions que es van fer al comença-

ment, quan es van vendre 90.000 forfets durant el pont de la Puríssima, una xifra que en aquell moment es va donar per bona, millor del que s'havia previst, i que feia preveure una campanya més brillant del que ha resultat al final.

Problemes financers. Tots aquests mals resultats s'han donat en un moment en què algunes de les estacions lleidatanes estan passant dificultats econòmiques i han hagut de recórrer a crèdits. Port Ainé no compleix els terminis de pagament d'un crèdit que li va concedir l'Institut Català de Finances (ICF) i ha demanat allargar l'amortització. Una cosa semblant passa amb el complex d'Espot Esquí. Aquestes dues estacions es van acollir l'any 2001 a una línia de crèdits de l'ICF aprovada pel Govern de Convergència i Unió per un import total de 60 milions d'euros. Les condicions fixaven l'amortització en uns quinze anys, amb un interès variable basant-se en l'Euríbor més un punt. Els crèdits que va concedir l'Institut a Port Ainé i Espot Esquí han estat considerats de risc d'impagament per la Sindicatura de Comptes. L'empresa Pallars Industrial, propietària de Port Ainé, ha reconegut que no pot afrontar el pagament del crèdit de 13 milions que té concertat des del 2001 en les actuals condicions d'amortització i ha rebut ja diversos requeriments de l'organisme financer de la Generalitat, mentre que Espot Esquí serà subhastada per impa-

gament. La subhasta es farà el proper 20 de maig, i serà per 8 milions d'euros. Fonts de la Generalitat han explicat que desconeixen si hi ha empreses interessades a adquirir el complex, tot i que el preu de sortida sembla molt superior, en principi, al valor dels béns subhastats. També es van acollir a crèdits de l'Institut Català de Finances els complexos de Boí Taüll, amb un total de 9 milions d'euros, i Port del Comte, amb més de 4 milions. L'estació de l'Alta Ribagorça va canviar de propietaris l'any passat (ara és del grup Nozar), mentre que la del Solsonès va ser comprada a l'Institut Català de Finances per un grup d'empresaris de la zona. Els dos complexos asseguren que estan al corrent del pagament dels terminis d'amortització.

També va demanar crèdits per valor de 721.000 euros Tavascan, que té pistes alpines. En aquest cas, els crèdits han estat concedits per l'ICF i per la banca privada. L'Ajuntament, propietari del complex, assegura que els terminis s'estan liquidant. L'únic complex que no es va acollir a la convocatòria de crèdits de l'ICF va ser Vaquèira-Beret. En principi, en volia demanar un per finançar l'ampliació de l'estació aranesa cap a la comarca del Pallars Sobirà, però el projecte es va paraitzar.

L'Associació Catalana d'Estacions d'Esquí no ha tractat formalment els problemes financers que arrossegueu algunes empreses. El sector està esperant l'elaboració del pla director de l'esquí, que haurà de determinar el sistema de gestió d'aquests complexos. Un dels temes que s'estan analitzant és la conveniència d'aplicar a Catalunya un model semblant al d'Aragó, que ha establert un sistema de gestió mixt amb la participació pública i privada. En aquest sentit, el conseller de Turisme de la Generalitat de Catalunya, Josep Huguet, ha explicat recentment que la intenció de la Conselleria és entrar activament en l'accionariat dels complexos d'hivern en cas que finalment s'opti per un model de gestió mixt.

Els responsables de la política de turisme de les terres de Lleida aposten per millorar les comunicacions com a via més eficaç per relançar l'esquí

Tot i que l'estació d'esquí de Vaquèira Beret ha tancat la temporada amb un dels millors resultats de la seva història, el projecte d'ampliació al Pallars finalment ha estat aturat.

El sector espera l'elaboració del pla director de l'esquí, que haurà de determinar el sistema de gestió de les estacions

amb vista a properes temporades. A Vaquèira, per exemple, s'han registrat grans cues en els accessos a les pistes aquest hivern, la qual cosa perjudica un complex que ha obtingut aquest any grans resultats i que ha invertit recentment 10 milions d'euros en la millora d'equipaments i l'obertura de noves pistes. De poc ha servit l'eixamplament provisional dels accessos, que encara són insuficients, i tampoc l'ampliació de l'aparcament de vehicles a peu de

pistes amb unes 400 noves places. També hi ha hagut cues a la Seu d'Urgell per accedir a les pistes d'esquí andorranes.

Quaranta anys. La pràctica de l'esquí "modern" al Pirineu lleidatà es remunta al 6 de desembre del 1964, quan el complex de Vaquèira-Beret va inaugurar una instal·lació que va revolucionar el concepte d'aquest esport d'hivern i va col·locar la Vall d'Aran en una elit turística que ha conservat els darrers quaranta anys. Aquell dia es va inaugurar una telecadira que es va anomenar precisament Vaquèira, d'1 sola plaça i de quasi 2 quilòmetres (exactament, 1.800 metres) de longitud. La instal·lació permetia salvar un desnivell de 360 metres. El preu del viatge de pujada era de 20 pessetes, i el de baixada, de 12 pessetes. Si s'agafava pujada i baixada, es reduïa a 30. Es podien comprar forfets per esquiar tots els diumenges de la temporada (per 150 pessetes), o tots els dies, és a dir, el que ara seria un fortet de temporada (350 pessetes). Però eren altres temps.

Anna Sàez